

TIJDSCHRIFT

JAN

80

TONZENTKRANT

Jeugdhuis TONZENT
Hutstraat 22
3090 Kampenhout

Jaargang 4
nr 1 - Januari 1980
verschijnt maandelijks

V.U. CHRIS NAES H TOBBACKSTR 4 - 3090
KAMPENHOUT

08

Reclationeel

1.

Met de sneeuwvlokken die dan toch even voor Kerstmis gevallen zijn (het hadden ook atoomraketten kunnen zijn), was ei zo na aan alle eisen voldaan om van volwaardige Kerstmis(romantiek) te kunnen spreken. De smeekbede van de sentimentalistten was bijna verhoord. Er hangt Kerstmis in de lucht, over de leeggehaalde velden, rond de kerktoren. Ondertussen blijven we binnen om die rakettenkwestie en de spanning in binnen- en buitenlandse politiek te vergeten in een onbeperkt toetasten van overheerlijke spijzen. Bing Crosby steelt alle harten en die sukkelaar van een kerstboom bezwijkt onder de tierlantijntjes. De lampjes flonkeren in alle kleuren van de regenboog. En waar de sterre bleef stille staan, ligt Jezuke-zoet in een bakske met strooi te slapen. Mooi is dat jaarlijkse gebeuren en we zijn er Franciscus van Assisi (je weet wel, die pater die met de volgeltjes praatte) dankbaar om (in ons hart). Zeer mooi, zelfs zo mooi dat het ons blind maakt voor de ware betekenis van Kerstmis: het feest van de geboorte van de Heiland, en in ruimere, ook nog christelijke, zin: het feest van de vrede onder de mensen. Meer dan de kwestie Iran en de affaire van de raketten, moeten we voor de vrede ijveren hier en nu: in het jeugdhuis en bij de vrienden. Het klinkt misschien een beetje moralistisch, maar een jeugdhuis (kern en leden en parochie) moet een oord van vrede zijn.

Gegroet overigens, lezer. Aangename kennismaking (als je nieuw bent) en hoe gaat het ermee? Je hoeft geen antwoord te geven hoor, ik zie het toch al aan je gezicht. Maak het je gezellig, vooral dat, want dit is het eerste nummer van de vierde jaargang van de Tonzentkrant (TK), het zichzelf respekterend tijdschrift van Jeugdhuis Tonzent, dat (terzijde: "als het kan") punktueel elke maand, nat van de stencileerinkt, als een blij geschenk in je brievenbus geparachuteerd wordt. De TK is steeds goed voor zo'n 20 bladzijden leesgenot met heet-van-de-naald informatie over allerhande activiteiten, nieuwsjes over en van jeugdorganisaties, zienswijzen van de jeugd op haar en andere problemen, humor bij de vleet, mijmeringen en beschouwingen van divers pluimage. Kortom, de TK is een must voor iedere inwoner die op de hoogte wil blijven van wat er omgaat bij de plaatselijke jeugd. De TK is een getrouwe spiegel van het jeugdhuiswerk. Je kunt het namelijk niet verbergen als het niet voor de wind gaat, zoals je evenmin kunt verstoppen dat alles naar wens verloopt. Als jeugdhuis-tijdschrift is het meteen de voorname bron van informatie voor de jeugdhuisleden zelf. Wat in de TK staat (en dat is meer dan de humor) moet in principe ieder lid aanbelangen! De TK is bovendien een schakel tussen het jeugdhuis en alle mensen die bekommerd zijn met de jeugd. Wat zit er deze maand in de TK? De vaste rubrieken blijven ongewijzigd, alleen worden de "wist-jes" in het vervolg gespeend van sensatiwekkertjes. Nieuw is de maandelijkse bijdrage "Jeugdhuis: kritisch bekeken", waarin specifieke hete jeugdhuis-hangijzers worden gekoeld of heet als ze zijn, worden aangeboden. Verder een reportage over de voorbije kulturele driedaagse en meer informatie over de "Startdag" voor de 16-jarige, de 16mm filmclub en de poëzieavond over geweld.

2 Het tweede deel eindigt met het geweld in de opvoeding (ouders-kind-relatie). Kinderen worden vaak (onbewust) de slaaf van de gevoelens en de gedachten van hun ouders. Goed bedoelde liefde wordt dan een vorm van geweld.

Alles bij mekaar een boeiend thema, dat in een afgewerkt sfeerprogramma door vier jonge kunstenaars op een overtuigende manier gebracht wordt.

VERJAAR

- 1 : Mol De Schutter
Eric Roekens
- 2: Michel Pira
Marleen De Coster
- 7 : Freddy Schepers
- 15 : Greet Servranckx
Eddy Spitaels
- 19 : Willem Mommens
- 23 : Sabine Swinnen
Didier Vercruysse
- 25 : Hugo Janssens
Ingrid De Weerd
- 27 : Paul Cauwenberghs

D
A
G
E
N

JANUARI

DOG - TEATER ROESELARE

Hoeveel (lees: hoe weinig) mensen hebben een dichtbundel in hun privé-bibliotheekje? Hoeveel (= hoe weinig) mensen lezen af en toe eens een gedicht? Stemmen al eens af op de BRT voor een poëzieprogramma? Ik ken de cijfers niet, maar ze zouden er niet om liegen. Poëzie wordt in de hoogste jaren van het middelbaar onderwijs terloops aangeraakt en in de meeste gevallen wordt aan de eigenheid en het wezen van de poëzie voorbijgegaan door te blijven stilstaan bij eindeloze symboolverklaringen en bij het leven van de schrijver. Het is jammer dat er zowel op school als daarbuiten zo weinig interesse bestaat voor een literair genre dat zo treffend en zo subtiel de gedachten van een fijne, heldere, menselijke geest laat weergeven als de poëzie. We hebben in ons jeugdhuis zo pas een fijne poëzieavond achter de rug rond het thema van "de liefde" in al haar verscheidenheid. En zoals we van de aanwezige toeschouwers vernamen, kan poëzie wel degelijk aanspreken, ook bij hem die er weinig mee vertrouwd is.

op 13 JANUARI komt het Roeselaarse DOG-teater op bezoek met een afgerond poëzieprogramma rond "het geweld", een ander onderwerp waar we dagelijks mee geconfronteerd worden.

Het Dog-teater is een semi-professionele werkgroep rond toneel en poëzie. "Dodesfuga" (bemerkt het woord "dood" en "fuga") is hun eerste poëzieproduktie. Het gaat dus over geweld. Het programma valt uiteen in twee delen. In een eerste reeks gedichten wordt de ervaring van de oorlog uitgedrukt. De ellende, de miserie, het leed van de oorlog uitgezegd in treffende, rake bewoordingen. Hierbij aansluitend, gedichten over belevenissen in koncentratiekampen.

In het tweede deel wordt het geweld bekeken in de man-vrouwrelatie. Vaak worden eerlijke menselijke gevoelens te weinig au sérieux genomen, zodat er botsingen en kneuzingen ontstaan en het geluk aan scherven valt.

4
ZATERDAG 5 JANUARI

STARTDAG

Deze ontmoetingsdag voor de 16-jarigen is steeds één van de meest deugddoende activiteiten.

Het programma ziet er als volgt uit:

14u30: Welkom + kennismaking

tot 15 u.: rondneuzen in de info-, doe-, kijkstands

15 u.: groepsspel: "Eén tegen Allen". Mevrouw Eén daagt ons allen uit.

17 u.: eten + kletsen

18 u.: dia's: 3 jaar Tonzent in dia's

20 u.: Optreden van de rockgroep "BLUE NOSE".

Ten titel van inlichting:

- Tot 19 uur is het lokaal gesloten voor de gewone bezoekers. Dit m de Startdag niet te storen. Het optreden van "Blue Nose" (leuke, rustige rock) is uiteraard voor iedereen!

- Vanaf die dag worden er ook nieuwe lidkaarten verkocht. Dit tegen het zachte prijsje van 100 piek. Om de verkoop van de lidkaarten te stimuleren zullen we in de toekomst hogere reducties invoeren op de geplande activiteiten.

zaterdag 5 januari

OPTREDEN VAN

BLUE NOSE

ZIJ BRENGEN Rock

EN STARTEN OM 20 UUR

Koopman der 4 jaargetijden

R.W. FASSBINDER

Hans Epp is een brave, eerlijke fruitventer. Hij is tegen het leven echter niet opgewassen. Het is allemaal één dikke rotzooi! Vijf vrouwen hebben zijn levenskansen vergooid. De ene omdat ze te bekrompen is, de andere omdat ze te deftig is, allen omdat ze niet genoeg echt van hem konden houden, omdat ze zichzelf niet durven zijn, maar alleen een karikatuur van zichzelf. De koopman van alle tijden gaat ten onder in een schijnheilige omgeving van futloze, zielige bourgeois. De drank geeft hem voorlopig troost, maar tekent ten slotte ook zijn doodvonnis.

"De koopman der vier jaargetijden" is een eenvoudige melodramatische film met veel clichés (vb. het plaatje "al wat je verlangt kun je niet hebben"). Zowaar een afkooksel van "Hetgeen je niet krijgen kan" van Will Tura.

Zo eenvoudig is het weer niet, en die gemeenplaatsen hebben een functie en betekenis in de visie van de regisseur. Meer uitleg zal deze hoogst interessante film zelf bieden.

Enkele verdiensten

- Eenvoud, spontaniteit
- Zelfherkenning, vereenzelviging met het hoofdpersonage
- Genegenheid van R.W. Fassbinder voor zijn personages
- Meesterlijke observatie.
- Maatschappijkritiek

Mark

6 holiday on ice

vrijdag 28 december

Nog nooit hebben we zoveel kandidaten gehad voor een vrijdagdoe-activiteit (29 man a.u.b.) Wegens gebrek aan vervoer vertrokken we iets later dan gepland. Uiteindelijk konden de reeds warmgedraaide wagens zich naar Heist-op-den-Berg begeven, meer bepaald naar de kunstijsbaan "Die Swaene".

Hoeps daar stapten ze de ijspiste op. Na twee minuten kon ondergenoomde (ondanks de vele raadgevingen van Ria) reeds na 2 meter afgelegd te hebben, het strijdperk verlaten.

Wat een geluk dat we nooit op ijs moeten lopen. Daniel Bols was er ook weer bij. Na enkele stuntelige halsbrekende pogingen smakt hij tegen de grond. "'t Is om uit te rusten", lacht hij en zet zich dan weer in beweging. De anderen rijden ijverig hun rondjes. De stalen schaatsen flikkeren. Opeens zegt men in de luidspreker: "Gelieve de baan voor een tijdje te ontruimen." De hoekige, auto-achtige machine (die 1 miljoen kost) rijdt de garage uit. Na een tiental minuutjes is hij klaar. De ijspiste is weer marmerglanzend wit geschaafd, de vele lampen onder het boogplafond weerspiegelen erin. Daar gaan ze dan weer op de tonen van "Moustache, Ruth Mc Kenny, enz. Moeiteloos zweven ze over de ijsspiegel alsof ze door onzichtbare draden voortbewogen worden. Hun wangen blozen steeds dieper rood. Sommigen harmonisch bewegend, elegant en snel, anderen hoekig met komische stappen. Anderen zijn druk bezig met het draaien van rondjes naar links en rondjes naar rechts, achten, lussen en nog meer sierlijke figuren. Hun wagen gloeien kriekerood, hun ogen schitteren, ze genieten, ze leven ...

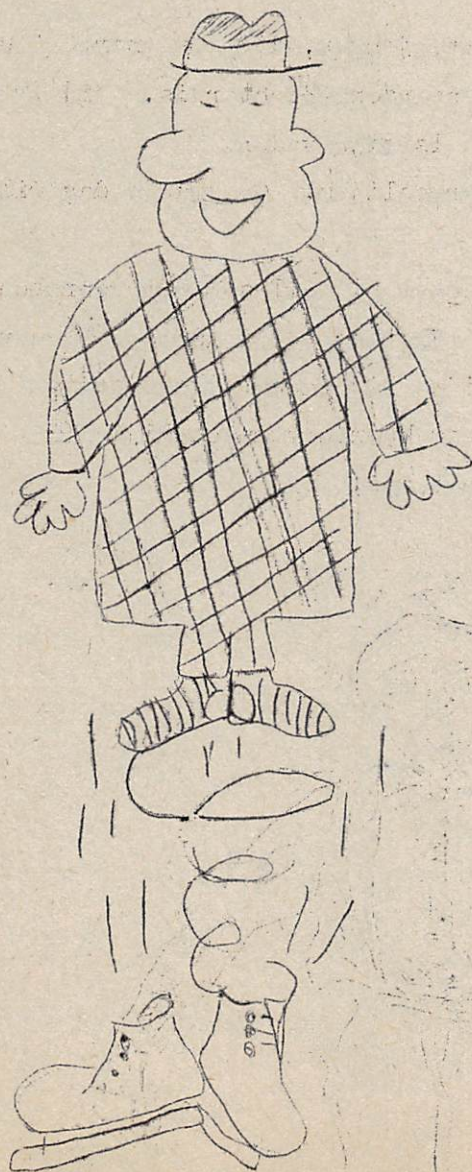
Om kwart voor tien schuifelen ze over het ijs naar de kant. De operatie is gelukt. Aloïs heeft alles weer netjes gevolgd van uit het cafetaria. 't Was net een verslaggever achter een glazen kooi. De verbruikzaal is stemmig en warm, met grote ramen die op de kunstijsbaan uitgeven. Luk geniet van een heerlijk tot boven toe opgevuld ijsje dat spijtig genoeg na de eerste hap al afbreekt en onder de tafel glijdt... Anderen genieten van een heerlijk pintje.

7
8
De operatie is gelukt en we keerden tevreden terug. Volgende
personen waagden zich op het ijs: Luk De Bruyn, Stefaan Vander-
linden, Annemie De Cremer, Freddy Paeps, Patrick Vandenwijngaert,
Ronny Stroobants, Hilde Van Remoortel, Patricia Boels, Patricia
Van Ingelgom, Ria Lambrechts, Luk Michiels, Marleen De Wolf,
Bruno Dekeyser, David Houtput, Magda Peeters, Willy Van Langendonck,
Daniël Bols, Linda Wouters, Dirk Dekeyser, Krista Pira, Francine
Peeters, Harry Verhoeven en Danny Michiels (deze laatste heel
eventjes, dus).

Bedanken we ook nog voor het vervoer:

Willy Goossens, Herman Schellekens, Willy Van Langendonck,
Yves Gykiere, Freddy Paeps, Harry Verhoeven, Patrick Vanden-
wijngaert.

En Aloïs Van Steenweghen voor zijn waakzaam oog.

Danny Michiels

8 KIFIKA

woensdag 23 januari

ik spring! weer over de plassen

REGIE: Karel Kachyna

SCENARIO: Ota Hofman en Karel Kachyna naar de roman van de Australische schrijver Alan Marshal

FOTOGRAFIE: Jozef Illick

MUZIEK: Zsenek Liska

Tsjechische psychologische jeugdfilm - kleur - 90 minuten

Grote prijs op het festival van de jeugdfilm te Gottwaldov

1971

Adam is een blije, opgewekte jongen, die een enorme bewondering heeft voor zijn vader die paardenafrichter is. Hij droomt ervan om ooit hetzelfde te doen als zijn vader.

Maar dan gebeurt er iets vreselijks. Op zekere dag willen zijn benen niet meer mee.

Hij wordt inde kliniek opgenomen. Alles wordt geprobeerd, maar het helpt niet veel. En toch geeft Adam de moed niet op; ondanks alle tegenslag blijft hij dapper doorzetten. Misschien zal hij toch ooit zijn droom kunnen verwezenlijken. Alleszins toont hij ons de weg hoe het kan.

D.M.

drie dagen cultuur in tonzent ⁹

Dit begint met een droevige bedenking. Het is weinig hoopgevend te moeten vaststellen dat gemeentebestuur en plaatselijke verenigingen zo weinig interesse tonen voor het beste wat een jeugdhuis kan doen om gans het dorp te bereiken. Geen spoor te bekennen van het kultuurminnende Kampenhoutse volk. Zelfs de kulturele overheid was afwezig. En toch, wij zijn een dorp van kultuurminnaars. Waarom zouden anders de gemoederen zo hoog opslaan i.v.m. de subsidieregeling? Alleszins, de aanwezigen hebben drie dagen genoeg beleefd aan de originele tentoonstelling van de sympathieke lederkunstenaar Drago, aan de frisse poëtische evokatie over de "liefde" en aan het onvergetelijke optreden van Derroll Adams.

LOVE IS ALL YOU NEED...

Het tweede schuifje van de voorbije culturele drie-daagse was er eentje dat kon tellen. De poëtische happening werd opgevuld met het liefdesthema, op zich reeds een gedurfde onderneming. Nicole, Mark, Jean en Jacky zorgden voor twee uur voortreffelijke non-stop liefdespoëzie.

De zorgvuldig geselecteerde gedichten werden op een doorleefde manier ter hore gebracht. Het weliswaar weinige publiek had echter momenten te over om zich te verdiepen in verheerlijkend liefdesgepeins en dromerige liefdesgevoelens. Goed gekozen muziek en heerlijke lichtbeelden deden een mens nog meer stil worden. Liefde is niet alleen "liefhebben" en "geliefd zijn", maar ook "haten" en alles wat daartussen zit.

De teksten gingen van het "Hooglied" uit het Oude Testament over "Twee Koningskinderen" tot het overheerlijke "Wanneer ik morgen doodga" van Hans Andreus, feitelijk teveel om op 1 avond te verwerken. Op het einde van de avond werd er nog lang heen en weer gepraat, want waar het hart van vol is ...

Iedereen was het erover eens dat je vooreerst liefde zelf moet leren vinden en maken, een niet zo gemakkelijke opdracht.

Luk Michiels

DERROL ADAMS: MUZIEK VOOR DE MENSEN

De volksmuziek is niet dood, kan gewoonweg niet doodgaan. Naast de populaire muziek (=pop) in al zijn variaties neemt de volksmuziek een bescheiden plaats in. En toch is zij onverwoestbaar en van alle tijden, wat van vele uitingen van de popmuziek niet kan gezegd worden (vb. punk, eendagsvliegen). Waarom pop zo erg in trek is? Omwille van de elektr(on)ische (gitaar)sounds het bonkige, aanstekelijke maar weinig gevarieerde ritme, de uitgekende show en tenslotte omwille van de banale teksten die inspelen op wezenlijke behoeften van de mens, sentiment of agressie, en die kunstmatig worden opgefokt en krielen van de clichés. Volksmuziek bevindt zich aan de tegenpool van de doorsnee popmuziek: geen technische snuffjes, geen show, geen ophitsend ritme (alhoewel sterk gevarieerd), wel gewone, alle-daagse onderwerpen uit het leven gegrepen, maar ze zijn echt!

Als je Derroll Adams in Tonzent zag optreden, dan zegt zijn verschijning meteen wat volksmuziek is. Een stevige vijftiger, middelgroot, afgedragen jeans, doordeweeks hemd, oude jas, vijgbruine bril, de bovenste tandenrij ontbreekt, grijze rommelige baard, en een bruingespikkelde pet op zijn kalende hoofd. Een warme, weemoedige blik die af en toe een glimlach loslaat. En zijn banjo. Daarmee is alles gezegd. Toen "Dixie Darling" gespeeld werd, was de zaal in een sfeer gedompeld die alleen een rasechte kunstenaar kan maken. Die sfeer bleef voor de rest van de avond. Het is misschien niet ongewenst om een korte levensschets te geven van Derroll Adams. In feite is deze bescheiden volkszanger niet de eerste de beste. Hij miste de ambitie van Dylan (die hij persoonlijk goed kent en met wie hij samen in een film optrad), ontbeerde ook de machtige bezieling van een Rambling Jack Elliot ("the father of Dylan", zoals Derroll hem noemde), maar de melancholische en aan de drank verslaafde Adams bleef wel trouw aan zijn muziek en zijn banjo. Geld en faam hebben hem nooit kunnen strikken. Derroll Adams heeft een moeilijke levensweg afgelegd, veel eenzaamheid en ontbering gekend. De drank werd hem bijna fataal. Hij leeft nu al twintig jaar in Antwerpen met zijn charmante vrouw en hun schattig dochtertje, Rebecca. Derroll Adams is een samengaan van subtiel, maar ongekompliceerd banjospel en een gozapige, lage stem. Het geheel weet wonderwel te bekoren, te ontroeren zelfs. Na het optreden waren de eerste woorden: "We did it". Derroll vond het, ondanks de geringe opkomst, een fijne avond. En wij met hem.

Mark Michiels.

KUNST IS WAT? (of de nabeschouwingen van een cultureel weekend)

Kan men eigenlijk over kunst praten, discussiëren, of tellen alleen de factoren kijken, voelen, luisteren en beleven? Dit zijn vragen die bij vele mensen wel in hun duister brein rondzweven, maar die men nooit publiek durft stellen. Nochtans heeft iedereen de mond vol van: esthetisch verantwoord, realisme, abstracte kunst of minimal art om dit laatste met een Engelse term uit te drukken. Zelfs de boekenmarkt wordt overvloedig gespijsd met werken over kunst, esthetica of antiek en gekocht door jan met de pet, die ook een "IN" wil zijn. Helaas blijven ondanks dit vele kunstgalerijen en tentoonstellingen leeg of onbezocht. Men kan hier rustig spreken van: "het onbeholpen klootjesvolk, dat laks en ongeïnteresseerd alles over zich laat heergaan, om nadien in de kroeg aan de tapkast achter een pot schuimend bier, ondaks alles het hoge woord te voeren". Armtierig volkje dat we zijn, met onze duivensport, wielrennerij en een portie friet met mosselen.

Mooie woorden, daar zijn ze wel sterk in; maar hebben zij zich wel eens afgevraagd hoe de kunst in elkaar zit? En wat voor invloed ze op de maatschappij heeft? Wat is eigenlijk de bedoeling van een kunstwerk? Hoe staat het kunstwerk enerzijds en de kunstenaar anderzijds tegenover het publiek?

In de klassieke kunst doet de kunstenaar een beroep op de realiteit, en wordt er naar perfecte volmaaktheid (de gulden snede of beeldhouwwerk uit de Griekse kunst) gestreefd. Om deze realiteit op een plat vlak te kunnen weergeven gebruikt de kunstenaar het lapmiddel "PERSPEKTIEF". Het is voor de toeschouwer (passievelingen) dan ook niet moeilijk dit soort werken te begrijpen en al of niet mooi, bevallig, lelijk, komisch, subliem of triest (dit noemt de esthetische zeshoek) te vinden.

In de moderne kunst liggen de zaken wel heel anders. De realiteit vervalt en de kunstenaar creëert een kunstwerk zoals hij het ziet. Het kunstwerk staat alsdusdanig "LOS VAN DE WERKELIJKHEID". Dit laat voor de toeschouwer de mogelijkheid open tot fantasie en discussie. Moderne kunst wordt dan ook alleen maar gevolgd door mensen met fantasie, kunstkenner, revolutionairen en de jeugd. De jeugd die steeds op zoek is naar nieuwe ideeën en andere doeleinden en dit meestal tegen de zin van de gevestigde burgerij.

Maar wie zijn deze gevestigde waarden, met mooi kostuum, wit gestreken hemd en dure das? De onkundige leden van cultuurraden en gemeenteraden. Als we eens nagaan hoe weinig deze mensen zich voor kunst en cultuur interesseren, goed, ik wil ze niet allen voor dezelfde kam scheren, en zij dan ook nog het recht hebben om subsidies aan allerlei kulturele verenigingen uit te delen (lees: kwistig en onbedacht rondstrooien). Dit binnen de gemeente dan soms nog op de meest corrupte manieren, dan moeten wij ons wel eens afvragen, of mensen die zeer cultureel ingesteld zijn en ook nog iets willen redden, nog verder het hoofd tegen de muur moeten stoten en niet beter zouden stoppen. De slogan van onze onkundigen luidt immers: "Weg met de jonge progressieve elementen, die onze zakkenvullerij willen beëindigen". Hier wil ik ook nog aantoevoegen dat van de 100 uitnodigingen de gewone Relstenaar vol interesse deze kulturele activiteit bijgewoond heeft. Alleen van de cultuurraad en het gemeentebestuur vond er zich slechts één persoon goed genoeg om de opening van de tentoonstelling bij te wonen. Geen tijd of geen interesse? Laten wij, de jeugd, deze zaak aanklagen en openbaren. Jong en progressief zullen we er dan ook niet voor terugschrikken deze laakbare feiten desnoods bij RdB, minister van Cultuur, op tafel te gooien.

ZJAP VAN WEYENBERGH
 PROMOTOR v. DRAGOTIN VARDAJ

12 MILAC - MOEKJE

Eind november keerde Bruno De Krem, tot zijn grote vreugde het leger-de rug toe, zodat hij prompt een vat bier liet aanrukken om dit heuglijk feit te vieren.

Op het einde van het jaar hebben 5 dienstplichtigen meer reden tot feesten dan normaal, want hun termijn loopt dan ten einde.

- Bernard de Broqueville verliet zijn tankeenheid na 15 maanden dienst als K.R.O.

- Dirk Michiels is het chauffeur zijn beu en verliet Aralsen dan ook met grote haast.

- Luk Uytterhoeven liet zijn radio en Brakel in de steek om terug het burgerplunje aan te trekken.

- Paul Van Dessel kon ondanks de vele kameraden niet aarden in Altenrath en bergt zijn soldatenpak goed weg in de hoop het nooit meer nodig te hebben.

- Guido Willems heeft van het stormlopen zijn buik vol en als een echte stormfuselier liep hij zijn eerste plâzierige stormloop: deze naar huis.

Het nieuwe jaar betekent voor 2 jongens ook het begin van hun legerdienst. Na hen zullen er nog wel velen volgen.

- Pierre Vanderwilt (Zeypestraat 16) trekt naar Leuven (Heverlee) om daar als chauffeur opgeleid te worden. De overige maanden zal hij in onze streken rondtoeren met als basis de kazerne te Peutie.

- Etienne Broothaers (Kampelaarstraat 41) wil absoluut een wintermaand aan onze kust doorbrengen en krijgt zijn opleiding te Koksijde. De volgende negen maanden speelt hij voor messbediende in de kazerne te Melsbroek.

* ENKELE CIJFERS VAN HET VOORBIJE JAAR

In 1979 werden 23 jonge mannen uit onze deelgemeente opgeroepen om hun "plicht aan het vaderland" te vervullen. Twaalf daarvan bleven in België, de overige 11 trokken na enkele dagen of weken naar Duitsland. Vorig jaar ging dus nog praktisch de helft van onze dienstplichtigen naar Duitsland. Natuurlijk waren er ook afzwaaiers. Welgeteld 18.

Op dit ogenblik heeft onze Milac-afdeling 19 miliciens onder de wapens. Van deze groep brengen er 6 hun tijd door in Duitsland, de rest bleef in België. Dit wil niet zeggen dat allen kort bij huis gelegen zijn. Jos Paeps beklimt de rotsen rond Namen en E. De Kegel legt lijnen in Marche-en-Famenne.

* VERKORTING DIENSTTIJD

De Minister van Landsverdediging heeft op een aan hem gerichte parlementaire vraag in de Kamer geantwoord dat het tijdsschema van de inkorting der dienstplicht niet kan gehandhaafd worden. Wegens de financiële toestand, de werktijdvermindering van de beroepsmilitairen en hun recuperatiedagen kan er voorlopig geen sprake zijn van een dienstplichtverkorting en de 1 dienst per gezin. We hopen dat deze situatie in 1980 zal veranderen.

H.J.

Alle Milac-ers wensen de soldaten en al hun sympatisanten een gelukkig en voorspoedig 1980.

P.S. Vergeet de Week van de Soldaat niet!!!

3 februari: Soldatenmis

8 februari: Kaartavond voor kip of biefstuk

10 februari: Breughelfeesten

23 februari: Soldatenbal

KRITISCH bekeken.

- De verkoop van de nieuwe lidkaarten is gestart. Je weet dat er aan die lidkaart een heleboel voordelen verbonden zijn (verzekering, reducties op bijna alle activiteiten, gratis TK). Van de financiële kant gezien, zijn er dus geen problemen. Maar er is meer! Het bezit van een lidkaart is in de eerste plaats een blijk van interesse voor de jeugdhuiswerking. Ergens is de Tonzentbezoeker (en we staan erop dat iedere regelmatige bezoeker een lidkaart heeft) verplicht om zich actief in te zetten voor het jeugdhuis. Ieder lid is aan het jeugdhuis verplicht om zijn bereidwilligheid te tonen. Die bereidwilligheid betekent op zijn minst: respekt opbrengen voor wat er gebeurt. In konkréto komt dat neer op het volgende: niet als een klein kind zitten babbelen als er een film gedraaid wordt, niet om de vijf minuten de zijdeur open doen als er een optreden plaats heeft, en zo kunnen we nog tal van voorbeelden geven.

- De participatie van de leden vergroten is al jaren een knelpunt in jeugdhuiswerk. Jeugdhuiswerk blijft vooral een zaak van een paar mensen voor een paar mensen. Om dit aantal te verhogen, zouden we graag weten welke je interesses zijn. Daarom houden we samen met de verkoop van de nieuwe lidkaarten een enquête op naam om te peilen naar die interesses.

- Vanaf 1 januari '80 voeren we een verdere stap door in ons anti-kafeebeleid. De prijzen van de niet-alcoholische dranken (behalve fruitsap) worden drastisch verlaagd tot tien ronde frankkens. De bierprijzen blijven konstant en zullen eerder stijgen. In volgende TK een uitgebreid artikel over deze omstreden kwestie: "Naar een konsekwent anti-kafeebeleid."

- Besprekingspunten voor de volgende kernvergaderingen:

- 6 januari: Evaluatie "Startdag" + TK + een verantwoorde doorgedreven anti-kommercialisatie
- 20 januari: kalender + jaarplanning

Terzijde

15

SAMENGESTELD EN GEBLOEMLEESD DOOR DANNY MICHELS

* boer Leider was gestorven en zoals gebruikelijk sprak de pastoor aan het graf enkele woorden. "Het was een goed man, die Leider. Hij heeft zijn hele leven geleden, maar nu is hij uitgeleden." Een maand later stierf boer Strijder. Nu zei de pastoor aan het graf. "Hij was een brave man, die Strijder. Hij heeft zijn hele leven gestreden, maar nu is hij uitgestreden." Nog diezelfde week verhuisde boer Stonk naar een ander dorp.

* Een man die een erfenis heeft gekregen en daardoor plotseling rijk is geworden, laat een groot huis bouwen. In de tuin laat hij drie zwembaden aanleggen. Een met warm water, een met koud water en een leeg zwembad.

"Waar is dat lege zwembad voor?" vraagt een bezoeker.

"Ach", zegt de rijkaard, "Ik heb een paar vrienden die niet kunnen zwemmen."

* Meester: Een heel goed opstel, janssens, maar het trekt wel erg op dat van Peeters... Besluit?

Janssens: Peeters heeft een heel goed opstel geschreven, meester.

* Een chef vroeg zijn welgeschapen secretaresse: "Hebt u dit weekeinde nog bijzondere plannen?" "Nee", zei ze blozend.

"Mooi! Dan hoop ik dat u maandagmorgen op tijd bent."

* Ik ben pas terug van een tournee in Italië... Get weel wel, waar die aardbevingen zijn, hé. En dat publiek, hé, dat kon daar niet blijven stilzitten...

Ik ben ook bezig om Nederlandse liedjes naar het Engels om te zetten. Zo heb ik al bijvoorbeeld het liedje "Broeder Jacob" vertaald in "Brother Yescob"

Er waren eens 2 regenwormen, hé, vader pier en moeder pier. Opeens zei vader pier tegen moeder pier: "Awel, waar is onze kleine?" Waarop moeder pier zegt: "Die is met zijn vriendjes gaan vissen."

Urbanus Van Anus.

* Een personenwagen ramt een lijkwagen. De chauffeur van de personenwagen en de bestuurder van de lijkwagen zijn geblesseerd, de overledene komt er met de schrik van af.

(Johan Anthierens)

* HOE RIJDT EEN ... :

- dronken Engelsman: rechts ...
- minister: op onze kosten ...
- priester: vroomm ... vroomm ...

- * - Genoeg gezwamd, zei de ene paddestoel tegen de andere
- Fijn, zei de zon, en ze was in de wolken
- We zijn er, zei de Waal, en hij stapte af in De Haan
- Pardon, zei de LP, ik voel me draaiierig

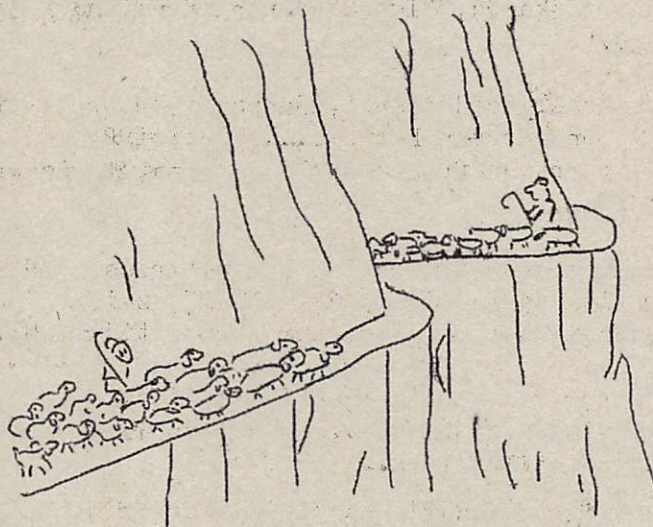
(Beknopt Verslag)

* Advertentie voor een hotel in Florida:

"Leef als een vorst voor 40 dollar per dag. Luxe suite
20 dollar extra."

* MOP VAN DE MAAND

Annonse: Eikeboompjes te koop. Groeien in honderd jaar
tot 25 meter. Niet goed, geld terug.

17

de jaren zeventig in een noteclop

Inleiding: "THE DAY THAT THE MUSIC DIED" ... 3 februari 1959

Bovenstaande, beste lezer, is een fragment uit "AMERICAN PIE" van de nog immer bekende DON MC LEAN! Niet bepaald het vrolijkste citaat om een nieuw decenium mee te beginnen. Was 3 februari niet de dag dat THE BIG BOPPER, RICHIE VALENS en BUDDY HOLLY omkwamen bij het neerstorten van hun vliegtuig?

Een citaat dat zich in mijn gedachten grift omdat het gezongen werd op het ogenblik dat popmuziek stervende leek. Provo's, hippies, kabouters... het was allemaal van de straten verdwenen. Lang haar, jeans of een onverzorgd uiterlijk waren niet langer moeders voornaamste zorgen! Maar gebeurde er dan niets de laatste tien jaar? Kom klauter 'ns mee door de volgende bladzijden.

Overzicht:

§1. SPEAKING WORDS OF WISDOM - LET IT BE
THERE MIGHT BE AN ANSWER - LET IT BE

Herinner je nog dergelijk "hotnews" uit 1970?

- THE BEATLES, belangrijkste popgroep uit de jaren '60 gaan uit elkaarSPLIT!
- JIMMY HENDRIX, gitaarheld, sterft wegens overmatig gebruik van slaapmiddelen op 18 december '70
- In de zomer van '70 neemt JANIS JOPLIN haar lp PEARL op. De single ME AND BOBBY MC GEE, en de ganse lp zullen niet verschijnen voor haar dood op 3 oktober: overdosis heroïne.
- CROSBY, STILLS, NASH & YOUNG, SIMON & GARFUNKEL, allen gaan ze in '70 uit elkaar.

En alsof dat nog niet voldoende is, gaat het verder in '71:

- JIM MORRISON, zanger van THE DOORS, wordt doodgevonden in zijn badkamer (3 juli '71)
- DUANE ALLMAN (The Allman Brothers Band) rijdt zich met zijn moto te pletter op 29 oktober.
- Eind '71 zondert ERIC CLAPTON zich af, en begint een afkickkuur.

Onder de indruk van de gebeurtenissen, verwaasd en onzeker en ook uitgeblust wordt er nog weinig muziek gemaakt die twee jaren. Toch wat beter werk:

- The Beatles - lp LET IT BE ('70)
- Janis Joplin - lp PEARL ('70)
- John Lennon - lp's MOTHER en IMAGINE ('71)
- Carole King - lp TAPESTRY ('70)
- Van Morrison - lp MOONDANCE en TUPELO HONEY
- Neil Young - lp AFTER THE GOLDRUSH ('70)
- Bangla Desh Concert ('71)

§2. I'M THE LEADER OF THE GANG (Gary Glitter)

Reeds van in de jaren zestig was de jongere kapitaalkrachtig genoeg om platen (vooral singles) te kopen. De leeftijdsgrens om je dat genot te mogen en te kunnen aanschaffen daalde verder. Voor de nieuwe teenagers werd dan maar prompt de teenyboppermuziek geschapen. MIDDLE OF THE ROAD, SLADE, MUD, SWEET, GARY GLITTER en later THE OSMONDS, THE JACKSON FIVE, ABBA, STATUS QUO, AC/DC, PETER FRAMPTON gingen erin als broodjes. Deze konsumptiepop, gestoken in een jeugdig en rebels jasje, beheerste het top-50wezen van de eerste vijf jaren. Dit soort muziek zou uitmonden in ABBA-, BEE GEES- en JOHN TRAVOLTA-rages, maar ook vervangen worden door de HARD ROCK. Momenteel zijn een groot gedeelte van Top-pop, RTLjuke-box of TROS top-50 kijkers jonger dan tien jaar!

§3. THE CROCODILE ROCK

Timide liedjes als BORDER SONG, YOUR SONG en TINY DANCER sloegen al snel om naar krakers als SATURDAY'S ALLRIGHT FOR FIGHTING, CROCODILE ROCK, DANIEL... ELTON JOHN was geboren! En meteen was dit de eerste misval van de eerste vijf jaren. Was zijn muziek niet goed? Integendeel, maar Elton hoort meer thuis tussen de rocksterren als daar zijn: Chuck Berry, Elvis Presley, Jerry Lee Lewis...

Moeizaam kwam er dan toch een eigen vorm van zeventigerjarenmuziek los. Het ELECTRIC LIGHT ORCHESTRA gebruikte een rocker om populair te worden: Roll over Beethoven. Meteen gaf het hun essentie weer: sinds '72 zochten zij naar een fusie tussen rock en klassiek.

Een veelbelovende groep COCKNEY REBEL maakte in '73 hun legendarische plaat THE HUMAN MENAGERIE. (Wie herinnert zich niet dat rare vioolspel in SEBASTIAN?) Van het opera-achtige stemgeweld moesten SPARKS het hebben. This town ain't big enough for the both of us, knalde de huiskamers in en tegelijkertijd riepem 10CC het uit dat ze NOT IN LOVE waren.

De belangrijkste vernieuwer van de gehele jaren zeventig mag wel ROXY MUSIC genoemd worden. En als we Roxy Music zeggen dan praten we over BRYAN FERRY, ENO, MANZANERA maar ook over DAVID BOWIE, TELEX, TALKING HEADS, FISCHER-Z, ... kortom dat soort muziek dat het meest belooft voor de jaren '80.

§4. ALSO SPRACH ZARATUSTRA

Tijdens het gigantische optreden van the Beatles in het Shea Stadion, New-York, voor 50.000 mensen (15 aug '65) gebruikte men nog enkele VOX-versterkers en een zangzuil, maar sinds Jimmy Hendrix is het gebruik van grote podiuminstallaties ingeburgerd. Vooral sinds de bloei van hardrock en symphonische pop is het gebruik van duizenden watts een alledaags gezicht.

Groepen als CREAM, THE WHO, EMMERSON, LAKE & PALMER, YES, PINK PLOYD, LED ZEPPELIN waren nog pioniers. QUEEN, GENESIS, SWEET, AC/DC, STATUS QUO, JUDAS PRIEST of DEEP PURPLE gingen met de poen lopen! Het technisch meesterstuk zal wel voor immer de Amerikaanse GRATEFULL DEATH blijven. Tijdens hun optredens werd de muziek versterkt via een installatie met het kolossale vermogen van 150.000 Watt. Gegarandeerd kon men hun muziek tot op 150 meter onvervormd weergeven in open lucht!

Naast de versterkingsmogelijkheden veranderden ook de gebruikte instrumenten. KEITH EMMERSON was de eerste die op het bijna magische instrument: de MOOG speelde, maar wie heeft nog niet een foto gezien van het komputercentrum van KLAUS SCHULZE. De synthesisermuziek, vooral kosmische, was geboren! Ook Popcorndeuntjes zagen het licht, en natuurlijk zou disco van de mechanische geluiden, van bv. een ritmebox gebruik maken (Amanda Lear, Donna Summer, ...). Toch blijft de gitaar, de drum en basgitaar het hart van de muziek, al dan niet gestuurd door apparaten als envelop followers, poly-moogs, ring-oscillatoren, wahwah, phasers, gitaarsynthesi, ...

§5. ENKELE HOOFDROLSPELERS

Belangrijke figuren uit de jaren zeventig zijn DAVID BOWIE, LOU REED, TOM WAITS, HARRY NILSON, STEVIE WONDER, RANDY NEWMAN, STEVE MILLER, JACKSON BROWNE, ... Allen hebben zij belangrijke muziek gemaakt.

Hij die echter omhooggeprezen werd als een nieuwe Dylan, als een revelatie van de jaren zeventig, is toch wel BRUCE SPRINGSTEEN. Met zijn lp BORN TO RUN ('75) brak hij elk record, reeds daarvoor had hij twee steengoede platen aan de platenbakken toevertrouwd. Al was het overroepen, zijn muziek maakte de weg vrij voor mensen als GRAHAM PARKER & THE RUMOUR, NICK LOWE & DAVE EDMUNDS en hoeft het eigenlijk nog gezegd voor de gehele punk en new-wavescène (Blondie, Television, Costello, The Clash, The Kids, Police, Dire straits)

In 1967 verscheen dan, de wel meest legendarische lp der jaren zeventig: NEVER MIND THE BOLLOCKS!!! Net zoals BOB MARLEY met zijn NATTY DREAD en LIVE deed, werden de Sex-Pistols een deel van het kapitaal. Niet voor lang echter, net voor ze in België zouden optreden spatten ze uit elkaar.

§7. LE PLAT PAYS, QU'EST LE MIEN (Jacques Brel)

Aan het begin van de jaren '70 heetten de belangrijkste popgroepen in Vlaanderen THE WALLACE COLLECTION, THE PEBBLES en THE NEW INSPIRATION. Ouwe getrouwen als WILL TURA, MARVA en JIMMY FREY kregen tegenstand in de gedaante van een mooie jongen (WILLY SOMMERS: zeven anjers, zeven rozen) en een sullige leraar (SALIM SEGHERS).

Grotendeels onbekend, doch stevig bezig, waren toendertijd LOUISETTE (Maria, Maria; Ik hou van jou, Bleke Lena, ...) JAN DE WILDE en JOHAN VERMINNEN. The Wallace Collection, Pebbles, Louissette, Lamp, Lazarus en Kris, New Inspiration, ze gingen allemaal op de fles. Maar uit hun splinterstukken ontsproten respektievelijk TWO MAN SOUND, TRINITY, RAYMOND etc & BIEN SERVI en KRIS DE BRUYNE. Andere figuren zoals BERT DE CONINCK, Magenta, WIM DE CRAENE speelden eerder een figurantenrol. Het is pas sinds kort dat het in Vlaanderen terug fel gist. THE KIDS (Louie, Louie), TOI, DE KREUNERS, KOMMENISTE, THE MISTERS hebben weer opg voor het oerdegelijk gevoel in de maag dat rock and roll heet. Op de valreep van de jaren zeventig staat Raymond werkelijk bovenaan. Qua populariteit kan je hem vergelijken met HERMAN BROOD.

In het begin van de jaren zeventig was muziek op radio/tv iets heel bijzonders. Wie herinnert zich nog de pikante PETER KOELEWIJN (dj PETERKOELEWIJNSKY), die nadat hij het BRT-gebouw uitvloog vervangen werd door de makke JO MET DE BANJO. Of een kritisch programma als Strip of omroep Brabant. Van tv herinnert iedereen zich nog wel de spannende broek van LUK BRAL (waw) of die gekke KATE'S KENNEL. Het is niet zo dat er nu geen goede radio/tv muziekprogramma's zijn, afgezien van een Omroep Brabant of tv-specials blijft het toch wel mager. We zijn hier duidelijk niet toe aan een Radio One (BBC) of een Radio Cité (RTBF)/

Slot: RASTA REVOLUTION ?

Het is duidelijk: noch Christus is herrezen, noch zijn de nieuwe Beatles ontdekt! Eind de jaren zeventig kropen we terug in de moederschoot: de R & B en R & R. Popmuziek dient weer kort en krachtig te zijn, doch ook hebben we last van disco-jeuk en hard-rockindigesties.

Heden ten dage wordt muziek ons haast opgedrongen (verzacht de zeden, nietwaar?), tot in de metroschacht toe. De technische vooruitgang heeft ervoor gezorgd dat zowat iedereen zich een hifi-installatie kan aanschaffen. De beeldplaat, de laserplaat, video en tv-satellieten staan reeds te dringen. Niet alleen hebben de massamedia een ontspannende functie, ook de politieke partijen en allerlei drukkinggroepen weten er goed weg mee. De konsument/muziek liefhebber van de jaren '80 wordt als het ware voorgeprogrammeerd. Met wat tegengif zou ik willen afsluiten, een fragment uit de grandioze plaat PARIS 1919 ('73) van JOHN CALE:

Hanky Panky Nohow

Nothing frightens me more
Than religion on my door
I never answer panic knocking
Falling down the stairs upon the law,
What law ?

S.D.

* dat de samenstelling van de nieuwe beheerraad er als volgt uit ziet:

- voorzitter: Mark Michiels
- ondervoorzitter: Patrick Vandenwijngaert
- secretaris: Danny Michiels
- Penningmeester: Dirk Dekeyser
- Dagelijks beheer: Chris Maes

* dat in Brussel de laureaten van de prijs voor de jeugdfilm '79 bekend gemaakt werden. In de categorie van 9 tot 13 jaar ging de prijs naar "Camera op Rozemarijn" van Robert Pliivova Simkova. Bij de categorie 13 tot 16 viel de keuze op "Wachten op de regen" van Karel Kachyna, terwijl Bergmans "Herfstsonate" bekroond werd voor de jongeren tussen 16 en 20 jaar oud. Een speciale vermelding kreeg Woody Allens "Interiors".

* dat je op dinsdag 1 januari kan luisteren naar een groot "Verzoekprogramma". Leden vragen een plaatje aan voor hun liefje, vriend(in), enz. De presentators zullen ook terugblikken op de jaren zeventig.

* dat een sportleraar vol goede bedoelingen ging les geven in een-gevangenis. En hij spoorde zijn leerlingen aan tot medewerking door overal papiertjes te hangen met de goede raad: "Zit niet levenslang".

*dat Eric Van De Velde steeds onze films gaat afhalen en terugbrengen. Hij moet hiervoor telkens wel 20 minuutjes wandelen, maar altijd doet hij dit met een blij humeur. Dank je wel.

* dat Ivo Van Dessel op zaterdag 15 januari in het gekende huwelijksbootje stapt met zijn uitverkoren Linda. "Vaert wel en levet scone!"

* dat volgend anekdootje echt gebeurd is: In Leefdaal noemden ze hem "De Witte van Selder" en de Witte ging af en toe naar Leuven om een paar stevige glazen Peterman te drinken. Het was winter, koud en winderig en de laatste tram naar Leefdaal was al lang weg, toen de Witte op weg naar huis toog. In Bertem, ongeveer halweg, stopte de Witte een verse pijp en omdat hij ze niet met wind op kop kon aansteken, draaide hij zich met de rug naar de wind, stak zijn pijpje aan en begon weer te stappen. En zo kwam hij terug in Leuven aan in plaats van in Leefdaal. Want nadat hij zijn pijp had aangemaakt, was de Witte vergeten terug om te draaien..."

PLAGIAATNIEUWS ^{21.}

- Het jaarlijks etentje van Plagiaat is achter de rug. 29 Plagiators genoten ten volle van spijs en drank. Onder de aanwezigen bevond zich Rob Vastenavondt, de eeuwige jonge; krasse, sympathieke gastregisseur. Renaat hield een korte speech waaruit we vooral meepikken dat een amateurgezelschap staat of valt met de vriendschap die er al dan niet is binnen de groep. Rob lichtte dan in het kort zijn visie toe op amateurtoneel en toneelregie.

- Renaat ging met Diktus kijken naar "Het Markus-evangelie" van Tine Ruyschaert.

- De komkommertijd is, voor een deel der Plagiators althans, alweer voorbij. Onder de gastregie van Rob zijn de repetities gestart van de maartproduktie. Het wordt wel degelijk de fijne komische thriller "Valsstrik voor een man alleen".

- TOONEELSPLEN IS (G)EEN KUNST (uit het A.K.V.T.)

"In mindere of meerdere mate zal er wel in elke mens die drang aanwezig zijn om zich eens anders voor te doen dan hij in werkelijkheid is, om eens in de huid te kruipen van de één of andere persoon, om eens te gaan spelen, om droom in werkelijkheid om te zetten op het toneel. Of zijn we vergeten dat we ook eens kind waren met dromen over grote figuren, generaals of presidenten, ridders, edelvrouwen, en filmsterren? Het behoort dan tot de verdiensten van een parochiale toneelkring dromen van mensen om te zetten in werkelijkheid op het toneel. Sommige spelers denken dat ze het kunnen en falen soms en zitten dan in spanning tot de volgende voorstelling; anderen vermoeden dat ze er niets van terecht brengen en worden plots de lievelingsakteur van het publiek. Nergens is er sprake van veel afwisseling, van zoveel ups en downs als in de toneelwereld. Nergens is het onberekenbare zo dikwijls schering en inslag als bij het harde gewoet en gezwog van een amateurtoneelkring. Omdat het boeiend is en steeds opnieuw boeiend, blijft de droom van zoveel mensen te realiseren: eens uit de massa te treden en voor het voetlicht eens te laten zien dat men ook anders kan zijn dan men zich gewoonlijk voordoet. Want dat doet deugd en brengt mensen dicht bij elkaar."

Mark.

Blazing saddles

MEL BROOKS

"Een film waarin de mensen op hol slaan en het vee wordt verkracht."

Een kostelijke lachfilm, die weinig commentaar nodig heeft. Het genre van de Western is ons allen bekend en bemind. We houden wel van die films waarin stoere revolverhelden kabaal maken in saloons, barmeiden tegen hun vest trekken en af en toe een roodhuid in het zand doen bijten.

Ze zijn lekker spannend en ontspannend en dat ze een vertekend beeld geven van het Wilde Westen (met de blanken als de goeden en de Indianen als het uitschot, net zoals de Amerikanen wit gewassen worden in de Vietnamfilms) en wel weinig afwijken van dit vaste patroon, dat raakt onze koude kleren niet. Zelden verschijnt er een anti-western op de filmmarkt, waarin de cowboys nu eens niet als de goeden worden afgeschilderd. "Soldier Blue" was zo een zeldzaamheid. Een welgekomen afwisseling.

Wanneer een genre vaste vorm begint aan te nemen en op den duur dreigt te vervallen in stereotypie en clichés, is het hoog tijd om wat nieuws te proberen. Er verschijnen nog wel heel regelmatig westerns en westernachtige feuilletons op de beeldbuis, maar het genre zelf is met John Wayne het graf in gegaan, om plaats te maken voor nieuwe genres: amusementsfilms, psychologische films, maatschappijkritische films. Een gaver beeld van de ware verhoudingen tussen wilde Indianen en blanke beschavers kregen we wel dankzij de zeer degelijke films "Soldier Blue", "Jeremiah Johnson" en de moeie, moderne western "Comes a Horseman". Tegelijk beleven we een kraampachtige heropflakking in Italië met de spaghetti- en pizzawesterns van Sergio Leone, die van diverse kwaliteit zijn. En al mag de western-mode zijn ingang zelfs gevonden hebben in het kitcherige Far-West dorpje van Keerbergen, de glorie tijd is definitief voorbij.

Dat het genre afgeschreven is, blijkt ook uit de parodie van Mel Brooks. Het zou onmogelijk, laat staan heiligschennend, geweest zijn om in de bloeiperiode van de western met een dergelijk werk af te komen. Alle elementen van de western zijn er in aanwezig, maar ze worden zodanig in de verf gezet of op hun kop gezet, dat het geheel niets meer met een authentieke western te maken heeft. De wetten van de western worden met de voeten getreden op alle mogelijke dolwaze manieren zodat de film de draak steekt met het genre zelf, maar zich ook waagt aan aktuele maatschappijkritiek. Een ferme training voor de lachspieren.

Mark.

* dat het kleinste meisje ter wereld , een meisje van negen jaar, in een weeshuis in Mati (Griekenland) woont. Stametoula is slechts 35 centimeter groot en draagt poppenkleren. Het kind spreekt normaal en is trouwens verstandelijk normaal ontwikkeld. Haar hart, longen en maag zijn zeer klein. Vandaar dat sommigen vrezen dat ze niet lang meer zal leven. Stametoula was bij haar geboorte 32 cm lang en woog 500 gram. Elke drie jaar groeide ze één centimeter.

* dat op kerstavond Charrel Rens op bezoek was die boeiend wist te vertellen over internationale politiek en meer bepaald over de situatie in het Midden-Oosten. Hij komt nog eens terug met een bevrijdingsfilm over het Kwaad van de Oorlog.

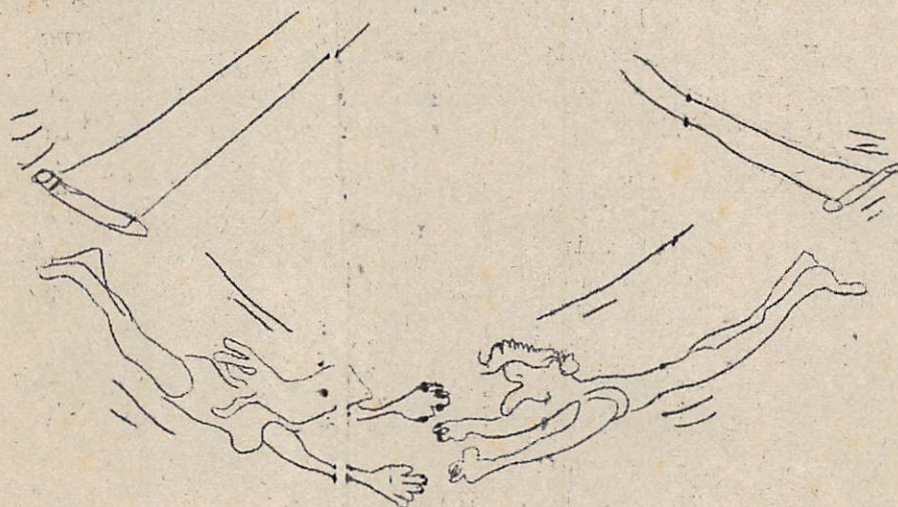
* dat op vrijdag 18 januari de derde vergadering plaatsvindt van de disco-bar. Het is voor alle leden om samen naar mogelijkheden te zoeken om de muziek functioneel te gebruiken in het jeugdhuis.

* dat op zondag 13 januari een geweld-ige poëzieavond plaatsvindt. Voordragers zijn de mensen van het DOG-TEATER - ROESELARE. Begin 20 uur.

* dat we op zaterdag 6 januari een optreden voorzien hebben van de groep "Blue Nose". Begin 20 uur.

* TENSLOTTE:

- AL ZWIEREND 1980 IV

GEEN PANIEK KRIS 'TOME' - IK HEB JE!